

tenneanlæggene til at fordele fjernsynsprogrammer fra omkringliggende lande, som fremføres til anlæggene af generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet eller telefonselskaberne. Den udvidede adgang til at sprede udenlandske programmer omfatter efter forslaget desuden programmer, som overføres via kommunikationssatellit med henblik på videre fordeling i fællesantenneanlæg, og som fremføres til anlæggene af teleadministrationerne. Det forudsættes, at der samtidigt gennemføres de nødvendige ændringer i ministeriet for offentlige arbejders bekendtgørelse af 8. september 1981 (kommunegrænsereglen).

På grundlag af de oplysninger, som mediekommissionen har modtaget fra televirksomhederne, anslås, at de investeringer i telenettet, der er forbundet med spredning af udenlandske radio- og TV-programmer, vil andrage ca. 1,7 milliarder kr. inden for en 5-årig periode. Heraf vil de statslige investeringer udgøre 200-250 millioner kr. fordelt således (mio.kr.):

1983	1984	1985	1986
1	40	150	50

Disse udgifter er forudsat modsvaret af indtægter fra brugerne af fremføringsnettet.

De statslige investeringer vedrører etablering af et overordnet net til fordeling af TV-programmer, fordelingsnet i statstelefonområder og midlertidige radiokædeforbindelse i fordelingsnettet, indtil lysleder kabler kan nedlægges.

Det ønskes i øvrigt i forbindelse med ændringen af loven klart fastslået, at den bestående hjemmel til at udstede regler om lokal programvirksomhed af ikke forsøgsmæssig karakter ved hjælp af fællesantenneanlæg m.v. for fremtiden omfatter såvel større som mindre anlæg.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter den gældende radiolovs § 3, stk. 1, er det tilladt at benytte fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg til fordeling af lyd- og billedprogrammer til lokaler, der anvendes til privatbeboelse, til fordeling af Danmarks Radios programmer samt programmer som med særlig tilladelse af ministeren for kulturelle anliggender udsendes lokalt på forsøgsbasis jfr. lovens §§ 1, stk. 2, og 2, stk. 2. Denne retstilstand opretholdes uændret ved bestemmelsen i lovforslagets § 3, stk. 1, nr. 1. Herudover giver

bestemmelsen ved anvendelsen af ordene »andre danske programmer, som spredes ... i overensstemmelse med bestemmelserne i denne lov«, også adgang til spredning af danske programmer, f. eks. et kommende TV-program 2, som måtte blive etableret ved en senere ændring af radioloven.

I lovforslagets § 3, stk. 1, nr. 2, bestemmes det, at anlæggene også kan anvendes til fordeling af udenlandske radio- og fjernsynsprogrammer, som kan modtages af det enkelte kabelanlæg på frekvenser, som er bestemt til radiospredning, dvs. udsendelse af lyd- og billedprogrammer ved hjælp af radioanlæg, som er bestemt til at kunne modtages direkte af almenheden. Også på dette punkt er lovforslaget i overensstemmelse med den gældende lovs bestemmelse i § 3, stk. 1. Den her behandlede del af bestemmelsen i § 3, stk. 1, nr. 2, gælder for enhver udenlandsk udsendelsesvirksomhed, som teknisk formidles på en sådan måde, at signalerne uden særlig tilladelse må modtages direkte af almenheden ved hjælp af individuelle antenner eller fællesantenner, uanset om spredningen sker ved hjælp af et konventionelt jordsendenet eller ved anvendelse af direkte sendende satellitter (radiospredningssatellitter).

I den resterende del af lovforslagets § 3, stk. 1, nr. 2, bestemmes det som noget nyt, at fællesantenneanlæggene og andre kabelanlæg også må anvendes til fordeling af udenlandske radio- og fjernsynsprogrammer, som af geografiske grunde ikke kan modtages direkte i de enkelte anlæg, men som fremføres til anlæggene af generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet eller et telefonselskab via det offentlige telenet. Forslaget indebærer en imødekomme af de forslag, som et flertal i mediekommissionen har fremlagt om, at man bør åbne op for en langdistancefremføring af nabolandenes fjernsynsprogrammer ved hjælp af radiokæde eller langdistancekabel, således at også den del af befolkningen, som idag ikke har direkte tilgang til disse programmer, i det omfang man vil betale for programfremføringen, får tilgang til nabolandenes fjernsyn.

Endelig præciseres det i lovforslagets § 3, stk. 1, nr. 2, in fine - ligeledes i overensstemmelse med et flertal i mediekommissionen - at adgangen til at fordele udenlandske programmer fremført af teleadministrationerne også skal omfatte udenlandske programmer, der overføres eller måtte blive overført via kommunikationssatellitter. Selve modtagningen af disse programmer forudsættes at være forbeholdt generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet, således at programmerne fra nogle få velplacerede modtageanlæg føres frem til de enkel-